Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

Ex ptis itelligetibus hec clare patet / ut q nali hec pci-
piunt i strumeto / ut qui monocordi fungunt offitio +
De diatessorio vo i eas cie eade no possumus sente-
tia dare / quod licet consonus e probet a musicis / que nec
dissonantia parit nec discordia / a totali tn armonie
dulcissime suavitatis uniformitate / vocum q extre-
marum sonoritatis pfectione / oio psities indicat. Nec nam
p se nota sunt ut i vocu prolationem / ut monocordi seu alio-
rum sonoritate i strumtorum / quare diatessorio si solu proferetur
pfata armonie pfection caret. Et eo quod simplex sit /
alteri copulata contribuit. Diapason quo cui diatessorio sotiate
jungitur / mora consonus no admittit. Non e q diapason diates-
sorion consonus quam et ptolomeus probabat / Sed ut pfert
Eximij doctoris Boetij sententie annuimus & pitagoricorum

De diapason diatessoron diffinitione:

Diapason diatessorio est undecim sonorum seu vocum
p spatia septe plena itegra atque pfecta / et p
spatia tria no plena no itegra atq i pfecta adi-
iuncta iuxta tonu accepto. Ex ipa nanque descriptione
septe tonos atq minora semitonia tria diapason di-
atessorio contineri cognoscimus / q septe maiori decem
q minora semitonia comprehenduntur. Bis tritonum continet atq